

Turklāt Zviedrijas noteikumi par PVN grupām nav saderīgi ar Eiropas Savienības tiesībās paredzēto vienlīdzīgas attieksmes principu.

otrajā daļā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktā, — ir saderīga ar Likuma Nr. 241/1990 1. pantu, kurā valsts iestādēm ir noteikts pienākums piemērot Savienības tiesību principus, un līdz ar to, vai par saderīgu un pieļaujamu ir atzīstama tāda interpretācija un piemērošana, saskaņā ar kuru valsts iestādēm ir atļauts papildināt administratīva akta pamatojumu tiesveidības laikā?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 6. oktobrī iesniedza Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Itālija) — Teresa Cicala/Regione Siciliana

(Lieta C-482/10)

(2010/C 328/42)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Teresa Cicala

Atbildētājs: Regione Siciliana

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tāda Likuma Nr. 241/1990 3. panta un Sicīlijas Reģionālā likuma Nr. 10/1991 3. panta saistībā ar Likuma Nr. 241/1990 1. pantu —, kurā Itālijas iestādēm ir noteikts pienākums piemērot Savienības tiesību principus, ievērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 296. panta otrajā daļā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzēto pienākumu norādīt iestāžu pieņemto lēmumu pamatojumu, — interpretācija un piemērošana, saskaņā ar kuru uz individuāliem pasākumiem, proti, pasākumiem, kas ir saistīti ar pensiju jomā pastāvošajām subjektīvajām, bet tomēr saistoša rakstura tiesībām, var neattiecināt pienākumu norādīt pamatojumu, ir saderīga ar Savienības tiesībām, un vai šāda situācija ir atzīstama par administratīvajam aktam piemērojamo būtisko formas prasību pārkāpumu?
- 2) vai Likuma Nr. 241/1990 21.g panta 2. punkta pirmā daļa, atbilstoši tās interpretācijai administratīvajā tiesu praksē, — saistībā ar Likuma Nr. 241/1990 3. pantā un Sicīlijas Reģionālajā likumā Nr. 10/1991 paredzēto pienākumu norādīt administratīvajā akta pamatojumu, ņemot vērā pienākumu norādīt iestāžu pieņemto lēmumu pamatojumu, kurš ir paredzēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 296. panta

Prasība, kas celta 2010. gada 6. oktobrī — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-483/10)

(2010/C 328/43)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — H. Støvlbæk un R. Vidal Puig)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- konstatēt, ka Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 26. februāra Direktīvas 2001/14/EK (¹) par dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšanu un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu un drošības sertifikāciju 4. panta 1. punktā, 11. panta 2. punktā, 14. panta 1. punktā un 30. panta 1. punktā, kā arī Padomes 1991. gada 29. jūlija Direktīvas 91/440/EEK (²) par Kopienas dzelzceļa attīstību 10. panta 7. punktā;
- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka Spānijas Karaliste ir pārkāpusi šādas iepriekš minēto direktīvu normas:

- 1) Direktīvas 2001/14/EK 4. panta 1. punktu, ciktāl maksas apmēru par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu "nosaka" vienīgi valsts iestādes un "infrastrukturā pārvaldītāja" (ADIF) funkcijas ir samazinātas līdz vienkāršai maksas saņemšanai;

- 2) Direktīvas 2001/14/EK 11. pantu, ciktāl Spānijas iestāžu izveidotā [maksas] iekasēšanas shēma neparedz nekādu darbības uzlabošanas shēmu, kas atbilst šajā pantā noteiktajiem kritērijiem;
- 3) Direktīvas 2001/14/EK 30. panta 1. punktu, ciktāl Spānijas tiesību aktos nav garantēta pietiekama regulatīvās iestādes (Dzelzceļa regulēšanas komiteja) neatkarība attiecībā pret ADIF (*Administrador de Infraestructuras Ferroviarias*) un RENFE-Operadora (Transporta un aprīkojuma ministrijai pakļauts dzelzceļa uzņēmums);
- 4) Direktīvas 91/440/EEK 10. panta 7. punktu, ciktāl regulatīvā iestādes (Dzelzceļa regulēšanas komiteja) rīcībā nav nepieciešamo instrumentu, lai izpildītu šajā pantā tai paredzēto pienākumu veikt kontroli pār konkurenci dzelzceļa pakalpojumu tirgos;
- 5) Direktīvas 2001/14/EK 13. panta 2. punktu un 14. panta 1. punktu, ciktāl Spānijas tiesību aktos ir paredzēti diskriminējoši dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšanas kritēriji; šie kritēriji var faktiski izraisīt to, ka tiek iedalītas līnijas uz laiku, kas pārsniedz pakalpojuma darbības laika spēkā esamības periodu, un turklāt tie nav konkretizēti.

(¹) OV L 75, 29. lpp.

(²) OV L 237, 25. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 8. oktobrī — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-485/10)

(2010/C 328/44)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — B. Stromsky un M. Konstantinidis)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, noteiktajā termiņā neveicot visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2008. gada 2. jūlija Lēmumu C(2008) 3118 (labots ar Komisijas 2008. gada 13. augusta lēmumu) par Grieķijas Republikas piešķirto atbalstu uzņēmumam *Ellinika Nafpigeia AE*, vai katrā ziņā atbilstoši neinformējot Komisiju par pasākumiem, kuri veikti

saskaņā ar lēmuma 19. pantu, Grieķijas Republika nav izpildījusi minētā lēmuma 2., 3., 5., 6., 8., 9. un 11.–18. punktā, kā arī Līgumā par Eiropas Savienības darbību paredzētos pienākumus;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisijas prasība ir par Grieķijas Republikas veikto tāda Komisijas lēmuma izpildi, kurš attiecas uz uzņēmumam *Ellinika Nafpigeia AE* piešķirtu nelikumīgu valsts atbalstu, kurš ir jāatgūst no šī uzņēmuma nemilitārā departamenta.

Komisija norāda, ka Grieķijai bija jānodrošina lēmuma izpilde četru mēnešu laikā pēc tā paziņošanas. Lēmums tika paziņots 2008. gada 13. augustā, un Komisija nebija pagarinājusi lēmuma izpildei paredzēto termiņu. Tādējādi, skatoties formāli, lēmuma izpildes termiņš beidzās 2008. gada 13. decembrī.

Komisija atgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru vienīgais iemesls, uz kuru var atsaukties dalībvalsts, apstrīdot Komisijas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta 2. punktu celto prasību par pienākumu neizpildi, ir absolūta neiespējamība atbilstoši izpildīt lēmumu.

Tomēr šajā lietā Grieķijas iestādes nekad nav izvirzījušas argumentu par izpildes absolūtu neiespējamību. Tieši pretēji, tās uzreiz ir paudušas vēlmi izpildīt lēmumu cik vien ātri iespējams. Komisija tomēr norāda, ka brīdī, kad tā cēla šo prasību, Grieķijas iestādes vēl nebija veikušas nevienu pasākumu, lai lēmumu izpildītu kaut vai tikai daļēji.

Komisija uzskata, ka Grieķija nav veikusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu lēmumu vai nu atbilstoši risinājumam, kurš tika apspriests starp Komisijas dienestiem un kompetentajām Grieķijas iestādēm, vai arī citā pieņemamā veidā.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 18. oktobrī iesniedza Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Apvienotā Karaliste) — Barbara Mercredi/Richard Chaffe

(Lieta C-497/10)

(2010/C 328/45)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)